

РЕШЕНИЕ

№ 1165

гр. София, 23.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 09.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **8766** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Д. Д. Н. срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Решение № ДОИ-22#3/02.09.2022г. на П. Й. – член на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/.

Решението се оспорва като незаконосъобразно – издадено при неправилно приложение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона. От фактическа страна в жалбата се излага, че оспорващата – журналист във в.“Сега“, подала заявление, с което поискала предоставянето по реда на ЗДОИ на информация относно това кога за С. Т. Т. е възникнало задължение да декларира имуществото си пред КПКОНПИ, колко пъти същият не е изпълнил задължението си за деклариране на имущество пред КПКОНПИ, за всяко отделно неподаване на декларация ли КПКОНПИ извършва проверка за несъответствие. Посочила, че въпросът е породен от публично изявление на Т., че е глобен от КПКОНПИ. В тази връзка е отправено искане със същото заявление за предоставяне на информация кога се е случило това, какъв е размерът на глобата и събрана ли е тя. Поискано е също да се предостави информация относно това какъв е резултата от проверката за несъответствие. С процесното решение на жалбоподателката бил предоставен частичен достъп до

търсената информация, но по същество такъв не бил предоставен. Вместо това бил извършен преразказ на разпоредби от закона. Мотивирането на отказа със защитата на личните данни според оспорващата е неоснователно, тъй като К. съд вече е изразявал становище, че публичните фигури, вкл. политически, държавни органи и държавни служители подлежат на критика в по-голяма степен от частните лица и в този смисъл личната им сфера и личните им данни подлежат на защита в много по-малка степен. В този смисъл счита оспореното решение за незаконосъобразно – издадено при неправилно приложение на материалния закон. Като допълнителен аргумент привежда, че въпросът за това дали е извършена проверка и какви са резултатите от нея се отнася най-вече до дейността на държавния орган. Неясни и неоснователни намира изложените съображения за възможни вреди от предоставянето на исканата информация и осуетяването на ефективната работа по производствата по ЗПКОНПИ. В съдебно заседание жалбоподателката, редовно и своевременно призована, не се явява и не се представлява. Подробни съображения по съществуващото на спора са изложени в писмени бележки от адв.К..

Ответникът по оспорването, чрез юр.К. в съдебно заседание, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, а обжалваното решение – потвърдено като законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Допълнителни съображения излага в писмена защита.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Страните не спорят, че от жалбоподателката е подадено заявление, заведено с вх.№ ДОИ-22/19.08.2022г., с което тя е поискала от заместник-председателя на КПКОНПИ предоставянето по реда на ЗДОИ на следната информация:

- Кога за С. Т. Т. е възникнало задължение да декларира имуществото си пред КПКОНПИ?

- Колко пъти същият не е изпълнил задължението си по закон да подаде декларация за имущество?

- За всяко отделно неподаване на декларация ли КПКОНПИ извършва проверка за несъответствие?

- Кога е глобен от КПКОНПИ /във връзка с публично изявление по този въпрос/ и какъв е размерът на глобата, наложена на Т.?

- Събрана ли е тази глоба?

- Потвърждава ли комисията, че Т. е проверен от нея и не са открити несъответствия между доходи и разходи?

- Има ли висящи процедури срещу Т. в КПКОНПИ?

Като предпочитана форма на достъп е посочено исканата информация да се предостави по електронен път на посочения в заявлението електронен адрес.

По това заявление е постановено Решение № ДОИ-22#3/02.09.2022г. на П. Й. – член на КПКОНПИ, с което на основание чл.28, ал.2 вр. чл.7, ал.2 и чл.34, ал.3 ЗДОИ и чл.19, ал.1 от Вътрешните правила за организацията и реда за предоставяне на достъп до обществена информация в КПКОНПИ е предоставен частичен достъп до обществена информация, както следва:

По т.1 и т.2 /условно посочени, тъй като в заявлението такава номерация не е дадена/, на заявителя е отговорено, че задължението произтича от разпоредбата на чл.38, ал.1 ЗПКОНПИ, както и е посочено в какъв срок трябва да бъде подадена декларацията, съответно от кога възниква задължението спрямо конкретното лице и на какво фактическо основание. Не е посочено дали С. Т. Т. е изпълнил това задължение.

По т.3 на заявителя е отговорено, че съгласно разпоредбата на чл.43, ал.1 ЗПКОНПИ в срок до 6 месеца от изтичане на срока по чл.38 инспекторите от комисията проверяват и анализират информацията от декларациите за имущество и интереси на лицата, заемащи висши публични длъжности относно достоверността на декларираните факти. Проверката приключва с доклад за съответствие, когато не е установена разлика между декларираните факти и получената информация. В останалите случаи проверката приключва с доклад за несъответствие. Във втория случай на лицето се предоставя, съгласно чл.46, ал.1 ЗПКОНПИ, 14-дневен срок за отстраняване на несъответствието. Съгласно ал.3 на последната разпоредба, в случай, че несъответствието не бъде отстранено в дадения 14-дневен срок и то е в размер по-голям от 5000 лева, след решение на комисията материалите се изпращат на НАП за извършване на действия по ДОПК. В случай, че несъответствието не бъде отстранено и то е в размер на не по-малко от 20 000 лева, след решение на комисията се пристъпва към проверка по реда на чл.108, ал.5 ЗПКОНПИ. Проверка се извършва и при неподаване на декларация, освен ако неподаването се дължи на причини, за които лицето не отговаря.

Освен посоченото е изложено, че разпоредбата на чл.2, ал.5 ЗДОИ изключва приложимостта на неговите разпоредби по отношение на лични данни, каквито по същество се искат. Посочено е също, че чл.7, ал.1 ЗДОИ регламентира допустимо ограничаване на достъпа до обществена информация като е мотивирано, че в случая такова е налице с оглед това, че предоставянето на исканата информация би затруднило работата на комисията.

Решението е връчено на жалбоподателката с писмо от 02.09.2022г., изпратено ѝ на същата дата. Жалбата е подадена по пощата на 16.09.2022г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице, в законоустановения срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като извърши длъжимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващата, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Правото да се търси и получава информация е изрично разписано в чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в

документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ.

Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.5 ДР ЗДОИ.

Задължени субекти според разпоредбата на чл.3, ал.1 ЗДОИ са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, относно създаваната или съхраняваната от тях обществена информация.

Съгласно чл.7, ал.2 и ал.3 ЗПКОНПИ, комисията е независим специализиран постоянно действащ държавен орган за осъществяване на политиката по противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество, юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище С..

Съгласно чл.50, ал.1 от Закона за администрацията държавната комисия е колегиален орган към Министерския съвет или към министър за осъществяване на контролни, регистрационни и разрешителни функции по прилагането на закон или постановление на Министерския съвет. Според чл.19, ал.4, т.2 от с.н.а., председателите на държавните комисии са органи на изпълнителната власт.

Следователно председателят на КПКОНПИ е орган на изпълнителната власт и като такъв е задължен субект по см. на чл.3, ал.1 ЗДОИ.

С решение на Народното събрание, прието на 02.02.2022г., обн. ДВ, бр.11/08.02.2022г. предсрочно е прекратено правоотношението на С. С. Ц. като председател на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, считано от 1 март 2022г. На основание чл.14, ал.3 ЗПКОНПИ функциите на председател, считано от тази дата, се изпълняват от

заместник-председателя на комисията – А. С.. Последният, със Заповед № РД-06-158/07.03.2022г. е определил П. Й. – член на комисията, да взема решения за предоставяне и отказ от предоставяне на достъп до обществена информация по заявления, подадени до председателя й.

В процесния случай оспореното решение е подписано от П. Й. на основание делегираните му правомощия, с оглед което съдът приема, че административният акт е издаден от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

Съгласно разпоредбата на чл.24, ал.1 ЗДОИ достъп до обществена информация се предоставя въз основа на писмено заявление или устно запитване. В настоящия случай ответникът е сезиран със заявление в писмена форма, съдържащо изискуемите реквизити по чл.25, ал.1, т.1-4 ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.28, ал.1 и ал.2 ЗДОИ заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране, като органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Предвидена е възможност за удължаване на срока по чл.28, ал.1 в изчерпателно посочени от закона хипотези – при необходимост от уточняване предмета на исканата обществена информация, когато поисканата в заявлението информация е в голямо количество и е необходимо допълнително време за нейната подготовка, както и в случаите, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето й. В случай, че органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща заявлението, като уведомява за това заявителя, като посочва наименованието и адреса на съответния орган или юридическо лице. Уведомяване на заявителя в 14-дневен срок органът дължи и в случаите, в които не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение /чл.32 и чл.33 ЗДОИ/. Във всички останали случаи органът дължи произнасяне по подаденото до него заявление в сроковете, по реда и начина, посочени в закона – чл.34 и чл.38 ЗДОИ.

В конкретния случай отказът, предмет на оспорване е обективизиран в решение, което съдържа изискуемите реквизити, съответно не се установява нарушение на изискването за форма на административния акт, което да обоснове отмяната му. Не се установяват и нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. По приложението на материалния закон съдът намира следното:

Съгласно чл.35 ЗПКОНПИ лицата, заемащи висши публични длъжности, с изключение на тези, задължени по Закона за съдебната власт, подават пред КПКОНПИ декларация за имущество и интереси на хартиен и електронен носител. Лицата, заемащи висши публични длъжности са посочени изчерпателно в чл.6, ал.1 от закона като според т.2 такива са народните представители, а според т.41 - председателите на политическите партии, получаващи държавна субсидия, техните заместници и лицата, които съгласно устава представляват политическата партия.

Обстоятелствата, подлежащи на деклариране са посочени изчерпателно в чл.37, ал.1 ЗПКОНПИ. Според чл.38, ал.1 ЗПКОНПИ декларация за имущество и интереси се подава: 1. в едномесечен срок от заемането на висшата публична длъжност; 2.

ежегодно до 15 май - за предходната календарна година; 3. в едномесечен срок от освобождаване на длъжността; 4. в едномесечен срок от изтичането на една година след подаване на декларацията по т. 3.

Съгласно чл.40, ал.2 ЗПКОНПИ, в двумесечен срок от изтичане на сроковете по чл.38 и 39 Комисията публикува на интернет страницата си декларациите на лицата, заемащи висши публични длъжности, и списък на лицата, които не са подали декларации в срок. В срок до 6 месеца от изтичане на сроковете по чл.38 и 39 инспекторите на Комисията проверяват и анализират информацията от декларациите за имущество и интереси на лицата, заемащи висши публични длъжности, относно достоверността на декларираните факти – чл.43, ал.1 ЗПКОНПИ. Проверката приключва с доклад за съответствие, когато не е установена разлика между декларираните факти и получената информация. В останалите случаи проверката приключва с доклад за несъответствие /чл.45/. Според чл.46, ал.1 ЗПКОНПИ, при установено несъответствие комисията уведомява съответното лице и му дава 14-дневен срок за отстраняване на непълнотите и грешките в декларираните обстоятелства. Отстраняването на непълнотите и грешките се извършва по реда за подаване на декларация. Според ал.2 при установено несъответствие при проверка на декларациите Комисията публикува на интернет страницата си заключенията за лицата, при които е установено несъответствие в декларациите, което не е отстранено в срока по ал.1. При установено несъответствие след срока по ал.1 в размер на не по-малко от 5000 лв. Комисията приема решение за изпращане на материалите от проверката на Националната агенция за приходите за предприемане на действия по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ал.3/. При установено несъответствие след срока по ал.1 в размер на не по-малко от 20 000 лв. Комисията приема решение за извършването на проверка на имущественото състояние на лицето, заемащо висша публична длъжност, по реда на глава десета /ал.4/.

Отделно от това в чл.173 от закона е предвидена административнонаказателна отговорност за лицата, заемащи висша публична длъжност, които не подадат декларация по този закон в срок – според ал.1 глобата е в размер от 1000 до 3000 лв., като при повторно извършване на същото нарушение размерът на глобата е от 3500 до 6000 лв. Безспорно е между страните, че с Решение № 2438-НС/09.04.2021г. на Централната изборителна комисия С. Т. Т. е обявен за избран за народен представител в 45-то Народно събрание от Политическа партия „Има такъв народ“ в проведените на 04.04.2021г. избори за народни представители. Следователно от този момент за него, като лице заемащо висша публична длъжност по см. на чл.6, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ, възниква задължението за подаване на декларация за имущество и интереси в срока по чл.38, ал.1, т.1 ЗПКОНПИ.

С оглед обстоятелството, че ПП „Има такъв народ“ е получила повече от 1% от действителните гласове, тя има право на държавна субсидия, съгласно чл.25, ал.1, т.1 от Закона за политическите партии. Съответно за председателя на партията – С. Т. Т., възниква задължение по чл.38, ал.1, т.1 ЗПКОНПИ за подаване на декларация за имущество и интереси като лице,

заемащо висша публична длъжност по см. на чл.6, ал.1, т.41 ЗПКОНПИ.

Поисканата от заявителя информация с процесното заявление касае именно тези обстоятелства – дали от С. Т. Т. е подадена длъжимата декларация в качеството му на лице, заемащо висша публична длъжност, извършена ли е проверка по нея от инспекторите в КПКОНПИ, установени ли са несъответствия и какви мерки са предприети в случай на установено несъответствие, което не е отстранено по предвидения в закона ред. Тази информация по естеството си представлява обществена информация по см. на чл.2, ал.1 ЗДОИ, от вида служебна обществена информация по см. на чл.11 ЗДОИ, тъй като пряко касае дейността на задължения субект. Достъпът до нея е свободен, според чл.13 ЗДОИ и се предоставя по реда на този закон. В случая ограничението по ал.2 от посочената разпоредба е неприложимо, тъй като не се касае за информация, свързана с оперативната подготовка на актовете на органите, която няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) /т.1/, нито пък касае мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи /т.2 на чл.13, ал.2 ЗДОИ/. Следва да се отчете и разпоредбата на чл.13, ал.4 ЗДОИ, постановяваща, че достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. Такъв в случая е налице, доколкото посредством исканата информация ще се повиши прозрачността и отчетността на задължения субект. Както се посочи по-горе, в закона /§ 1, т.5 ДР ЗДОИ/ е установена оборима презумпция за наличие на надделяващ обществен интерес от предоставяне на исканата информация като в тежест на административния орган – задължен субект по см. на чл.3, е да докаже липсата на такъв във всеки конкретен случай. Мотиви за това в случая не се съдържат в оспореното решение. Посочени са законовите разпоредби, регламентиращи задължението на лицата по чл.6 за подаване на съответните декларации, сроковете за това и правомощията на комисията. Доколкото декларациите по чл.38 ЗПКОНПИ са публични – чл.40, ал.2 ЗПКОНПИ, както е публичен и списъкът на лицата, неизпълнили задължението за подаване на декларация в срок, то не може да намери приложение разпоредбата на чл.2, ал.5 ЗДОИ, установяваща неприложимост на неговите разпоредби по отношение предоставянето на лични данни. „Лични данни“, според дефиницията по § 1, т.1 ДР ЗЗЛД, е понятието по чл.4, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679 - всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. В случая такива не се търсят от заявителя, а се иска информация за изпълнението на законово вменено задължение от страна на задължения субект.

Неотносимо намира съдът позоваването от ответника на разпоредбата на чл.7, ал.1 ЗДОИ. Съгласно нея не се допускат ограничения на правото на достъп до обществена информация и на повторно използване на информация от обществеността, освен когато тя е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон. В случая не се твърди търсената от заявителя информация да е класифицирана информация по ЗЗКИ. Не представлява и друга защитена тайна по см. на § 1, т.5 ДР ЗДОИ. По изложените съображения съдът намира, че оспореният отказ е постановен при неправилно приложение на материалния закон, съответно е налице отменителното основание по чл.146, т.4 АПК.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Д. Д. Н. отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление вх.№ ДДОИ-22/19.08.2022г. по описа на КПКОНПИ, обективиран в Решение № ДДОИ-22#3 от 02.09.2022г. на П. Й. – член на КПКОНПИ.

ИЗПРАЩА делото като преписка на ответника за ново произнасяне по подаденото от жалбоподателката заявление за достъп до обществена информация с вх.№ ДДОИ-22/19.08.2022г. в срок до 14 дни от съобщаването на настоящото решение, при съобразяване на дадените в мотивите му указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, по арг. от чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: